

Culture.

[Nigel Kennedy - Biografia i twórczość. Culture - 30.04.2014](#)

Autor: Małgorzata Kosińska

Skrzypek, urodzony 28 grudnia 1956 w Brighton (Anglia).

Pochodzi z rodziny o muzycznych tradycjach: jego matka była nauczycielką gry na fortepianie, ojciec wiolonczelistą orkiestry królewskiej. Jako sześciolatek został przedstawiony Yehudi Menuhinowi, który przyjął go do swojej szkoły muzycznych talentów (Menuhin School). W wieku 14 lat poznał skrzypka jazzowego Stephane'a Grappellego, z którym zagrał na zaimprovizowanym koncercie. Docenił on talent Nigela i zaproponował wspólne występy w klubach londyńskiego Soho. Grę na skrzypkach doskonalił podczas studiów pod kierunkiem Dorothy DeLay w Juilliard School of Music w Nowym Jorku.

Początkiem jego światowej kariery był występ w 1977 w London Royal Festival Hall, podczas którego wykonał **Koncert skrzypcowy e-moll** op. 64 Felixa Mendelssohna-Bartholdy z towarzyszeniem Philharmonia Orchestra pod dyrekcją Riccardo Mutiego. W 1980 zadebiutował z orkiestrą Filharmoników Berlińskich, a w 1987 zagrał po raz pierwszy z Filharmonikami Nowojorskimi.

Od tamtej pory Nigel Kennedy odbył wiele międzynarodowych tournées, m.in. po Austrii, Danii, Niemczech, Irlandii, Polsce, Włoszech, Norwegii, Hiszpanii, Szwajcarii, Wielkiej Brytanii, Dalekim Wschodzie, Australii, Nowej Zelandii, Kanadzie i Stanach Zjednoczonych. Występował z najlepszymi światowymi orkiestrami i dyrygentami, pojawiał się na najważniejszych festiwalach w Europie oraz Stanach Zjednoczonych.

Od samego początku swojej artystycznej działalności nagrywa dla wytwórni EMI. Jego dyskografia jest obszerna i wielokrotnie nagradzana. Entuzjastycznie zostało przyjęte nagranie **Koncertu skrzypcowego** Edwarda Elgara, które wybrane zostało Płytą Roku 1985 przez czasopismo "Gramophone", a także otrzymało nagrodę Najlepszy Album Muzyki Klasycznej Roku.

Płyta z **Czterema porami roku** Antonio Vivaldiego z English Chamber Orchestra (1989) przez sześć miesięcy przewodziła listom przebojów w Wielkiej Brytanii, a sprzedaż 2 milionów egzemplarzy sprawiła, że została wpisana do Księgi Rekordów Guinnessa, jako najlepiej sprzedający się utwór muzyki klasycznej wszechczasów. Album "Vivaldi II - Nigel Kennedy & Berliner Philharmoniker" zdobył w Niemczech Nagrodę Echo za Najlepsze Wykonanie Muzyki XVIII wieku oraz najwyższą austriacką nagrodę w dziedzinie muzyki klasycznej - Nagrodę Amadeusza za Najlepsze Nagranie Instrumentalne Roku 2005.

Nigel Kennedy wykonuje koncerty Johanna Sebastiana Bacha, Béli Bartóka, Ludwiga van Beethovena, Albana Berga, Johannes Brahmsa, Maxa Brucha, Elgara, Felixa Mendelssohna-Bartholdy, Jeana Sibeliusa, Piotra Czajkowskiego i Vivaldiego, muzykę kameralną Claude'a

Debussy'ego i Maurice'a Ravela oraz kompozycje Jimmiego Hendrixa, Duke'a Ellingtona i grupy The Doors. Gra zarówno w największych salach koncertowych, jak również w klubach jazzowych. Współtworzy Nigel Kennedy Quintet, w skład którego wchodzi polscy muzycy: Piotr Wyleżoł (pianista jazzowy), Adam Kowalewski (kontrabas), Paweł Dobrowolski (instrumenty perkusyjne) oraz Tomasz Grzegorski (saksofon). W 2008 ukazała się płyta zespołu pt. "A Very Nice Album", w 2010 krążek "Shhh!".

Od 2001 Nigel Kennedy stale współpracuje z [Filharmonią Krakowską](#), gdzie w latach 2002-2005 pełnił funkcję gościnnego dyrektora artystycznego. W 2002 został powołany na stanowisko dyrektora artystycznego Polskiej Orkiestry Kameralnej. Razem z Orkiestrą nagrał **Koncert skrzypcowy nr 2 D-dur [Emila Młynarskiego](#)** oraz **Koncert skrzypcowy A-Dur [Mieczysława Karłowicza](#)**, które na albumie "Polish Spirit" zostały wydane w 2007. Płyta została uhonorowana statuetką "Fryderyk 2008" w kategorii "Album Roku Muzyka Symfoniczna i Koncertująca" oraz otrzymała nagrodę ECHO Klassik dla Instrumentalisty Roku (Niemcy 2008). W 2010 artysta otrzymał od londyńskiego South Bank Centre propozycję objęcia stanowiska dyrektora artystycznego "Polskiego weekendu" - trzydniowego festiwalu kultury polskiej, miejsca spotkań artystów o różnych korzeniach i stylach. Również w 2010 Nigel Kennedy założył The Orchestra of Life. W skład zespołu wchodzi młodzi muzycy z Polski i Wielkiej Brytanii, których artysta wybrał osobiście. W kwietniu 2010 Orkiestra odbyła tournée po Niemczech, z programem składającym się z kompozycji Duke'a Ellingtona oraz Johanna Sebastiana Bacha.

Nigel Kennedy otrzymał wiele indywidualnych nagród, w tym m.in. w Wielkiej Brytanii - "Za wkład w rozwój brytyjskiej muzyki" oraz tytuł Artysty Roku, we Francji - Gold Award, w Szwajcarii - Złotą Różę Montreux.

Gra skrzypcach z 1735 Guarneri del Gesù oraz Stradivariusie - otrzymał je od Dorothy Jeffries.

Dyskografia:

- "Nigel Kennedy Plays Jazz" (1984)
- "Salut d'Amour & other Elgar Favourites" (1984)
- "Elgar Violin Concerto in B minor, Op. 61" (1984)
- "Tschaikovsky: Violin Concerto / Chausson Poème for Violin and Orchestra" (1986)
- "Bartók: Sonata for Solo Violin / Ellington: Mainly Black" (1986)
- "Walton Viola Concerto / Violin Concerto" (1987)
- "Let Loose" (1987)
- "Mendelssohn and Bruch Violin Concertos & Schubert: Rondo" (1988)
- "Sibelius - Violin Concerto & Symphony No. 5" (1988)
- "Vivaldi - The Four Seasons" (1989)
- "Brahms - Violin Concerto" (1991)
- "Just Listen: Sibelius: Violinkonzert - Tchaikovsky: Violinkonzert" (1992)
- "Beethoven - Violin Concerto" (1992)
- "Tschaikovsky: Violin Concerto & Variations On A Rococo Theme" (1993)
- "Kafka" (1996)
- "Elgar - Violin Concerto / Williams - The Lark Ascending" (1997)
- "Kreisler" (1998)
- "The Kennedy Experience" (1999)
- "Classic Kennedy" (1999)
- "Duos For Violin & Cello - Kennedy/Harrell" (2000)
- "The Doors Concerto" (2000)
- "Kennedy plays Bach" (2000)
- "Nigel Kennedy - Greatest hits" (2002)
- "East meets East" (2003)
- "Vivaldi" (2003)
- "Vivaldi II" (2004)
- "Legend: Beethoven and Bruch" (2005)

- "Inner Thoughts" (2006)
- "Bluenote Sessions - Nigel Kennedy" (2006)
- "Polish Spirit - Nigel Kennedy" (2007)
- "Beethoven Violin Concerto, Mozart Violin Concerto No 4 - Nigel Kennedy" (2008)
- "A Very Nice Album - Nigel Kennedy" (2008)
- "Shhh!" (2010)

Autor: Małgorzata Kosińska, Polskie Centrum Informacji Muzycznej, Związek Kompozytorów Polskich, czerwiec 2008, aktualizacja: listopad 2010.